

Sneller praten dan denken

Wat gebeurt er als je sneller praat dan denkt? Sarah Vanhee onderzoekt het in *Turning Turning – a choreography of thoughts*, een toneelvoorstelling waarvoor ze zich liet inspireren door het werk van de denkers Maurice Blanchot en Gilles Deleuze. Drie performers proberen al improviserend een stem te geven aan wat zich écht in hun hoofd afspeelt. Spreekt misschien hun onbewuste? Kom je door zo snel te spreken uit bij een authentiek zelf, een soort verborgen kern? 'Ik weet het niet', reageert Vanhee, 'dat hangt ervan af of je gelooft in zoiets als het "authentieke zelf". We gingen in ieder geval wel de klassieke dingen zeggen waar de psychoanalyticus op gespist is: het gaat al snel over seks en dood. De censuur is immers weggefallen.' Maar net zo goed zeg je dan dingen, zo veel haar op, die helemaal niet behoren tot dat onbewuste, die niet eens afkomstig zijn van jezelf, maar die uit de wereld komen, soms zijn het ook commerciële slogans. 'Heel veel van wat je dan zegt komt uit ons huidige

Wat overblijft van een persoon is de dynamiek

Turning Turning – a choreography of thoughts

Concept & Regie	Sarah Vanhee
Met	Ragna Aurich, Thomas Kasebacher, Sarah Vanhee
Experts	Filip Buekens, Jean Paul Van Bendegem, Gertrudis Van de Vijver e.a.
Te zien	Frascati, Amsterdam 11-15 oktober € 16/12.50 www.theaterfrascati.nl CAMPO, Gent 20-22 oktober € 9 www.campo.nu

culturele discours. Uit de reclame, of je zegt ook politiek correcte dingen. We have to care better for... zei ik bijvoorbeeld.'

Jezelf vinden en jezelf verliezen, daar komt Vanhee telkens op terug. Neem de woorden die je gebruikt. 'Daarmee construeer en deconstrueer je jezelf in een beweging'. Hoe dat gaat? Door je woorden geef je betekenis – aan de wereld en aan jezelf. Maar die betekenis wordt soms teveel, allerlei verschillende en soms tegenstrijdige betekenissen worden samengeballd op een moment. We proberen in het stuk nooit een gedachte af te maken, de gedachten bijna simultaan uit te spreken, verschillende tracks tegelijkertijd te volgen.' 'Als je dat maar lang genoeg volhoudt is het alsof je zelf uit de woorden verdwijnt', zegt Vanhee, die zelf ook een van de performers is. 'Alleen de verschillende betekenissen blijven achter.'

Blijft er dan helemaal geen zelf over? 'Wat overblijft van een persoon is de dynamiek. Hoe gaat iemand om met de taal? Je komt patronen van jezelf tegen: een manier waarop je een zin construeert, je ademhaling.' Maar wellicht denken de 'deskundigen' er anders over, zegt Vanhee. Ze nodigde als deel van de voorstelling onder meer drie filosofen uit, van wie een tevens psychoanalytica is, die ter plekke commentaar zullen geven op wat er gebeurt op het podium. 'Niet dat zij dan meteen weten hoe het zit. Maar het is interessant om te zien hoe zij dit benaderen. Of ze de gedachten herhalen die ze al hadden, of dat ze al pratend improviseren.' **FVR**